

[Wamberg.]

demokraterne, venstre eller os flertal, må vi samarbejde for hver for sig at få mest muligt af vore ønsker gennemført.

Vi kan være helt enige med statsministeren, når han i sin redegørelse anfører, at vort samfundssystem mangler økonomisk styring. Vi vil også gerne bevare vort velfærdssamfund, men beder statsministeren erindre, at forudsætningen for et velfærdssamfund er et velstandssamfund. Det er derfor ikke ligegyldigt, hvorledes samfundets ressourcer bliver administreret. Fremskridtspartiet vil se meget nøje på omkostningerne ved de lovforslag, statsministeren ifølge sin redegørelse finder det særlig vigtigt at få fremmet, f. eks. ophævelse af kommunernes investerings- og låneloft og forslagene til fremme af byggeriet. Man må frygte, at en ophævelse af kommunernes investerings- og låneloft vil føre til et betydelig forøget institutionsbyggeri. I 1974 blev antallet af ansatte i den offentlige sektor trods ansættelsesstop forøget med ca. 40.000. Alene etableringsudgifterne ved nye stillinger beløber sig til i gennemsnit — lavt sat — 200.000 kr., og regner man med en gennemsnitsløn pr. nyansat på 80.000 kr. årligt, blev de offentlige udgifter alene på denne konto i 1974 forøget med mindst 8 mia. kr. Dette kan ikke fortsætte.

Statsministeren har i sin redegørelse klogeligt undladt at oplyse, hvor mange milliarder regeringsforslagene kommer til at forøge underskuddet på finansloven med. Statsministeren anviser heller ikke nogen konkrete forslag, der kan medføre, at erhvervslevets samlede omkostningsniveau holdes nede, så erhvervenes konkurrenceevne over for udlandet forbedres. Statsministeren skylder også svar på, om de omkostninger, de nye forslag medfører, skal dækkes ved ny låntagning i udlandet. Kan statsministeren garantere, at en devaluering ikke bliver resultatet af denne nye lovgivning?

Ophævelsen af kommunernes investerings- og låneloft vil give uhyggelige driftsudgifter for kommunerne med deraf følgende tilsvarende uhyggelige stigninger i kommuneskatterne. Og tvangsopførelse af de 40.000 mere eller mindre statsfinansierede nye boliger årligt forekommer aldeles urimeligt, da der overalt i landet findes masser af både tomme lejligheder og parcelhuse. Det

er i hvert fald ikke nye skatter, befolkningen sukker efter.

Ikke mindst som følge af det, der ikke er med i statsministerens redegørelse, håber vi, at regeringen vil give de forslag, andre partier har fremsat og vil fremsætte til løsning af Danmarks problemer, en lige så saglig behandling, som regeringens forslag selvfølgelig vil blive gjort til genstand for i de forskellige udvalg — i hvert fald fra fremskridtspartiets side.

Og lad mig så slutte med at udtrykke håbet om, at den nye regering vil tage det afslappet, hvis regeringens egne forslag falder og andre partiers forslag opnår flertal. Valg én gang til udskrevet udelukkende af partitaktiske hensyn er ikke det, landet har brug for i den nuværende situation.

Bay (FP):

Der skal ikke herske tvivl om fremskridtspartiets stilling, hvis socialdemokratiet fremsætter forslag, der kan mindske eller afskaffe arbejdsløsheden.

Vi vil gå positivt ind i det samarbejde, som statsministeren har opfordret til, for at komme dette uhyggelige samfundsonde til livs. Jeg er herudover glad for at konstatere, at statsministeren har været meget lærenem det sidste par måneder. For et par måneder siden udtalte jeg herfra ønsket om, at folketinget gennemførte en beslutning, der sørgede for, at alle dyrtidsportioner blev ens. Dengang sagde socialdemokratiet nej. Nu får vi at vide, at vi nu skal have det. Det kan vi kun være taknemlige for, fordi det er en god ordning, at de, der skal sørge for, at ministeren får sin i forvejen store løn, får lige så meget i dyrtidsportion, som ministeren får. Det vil vi sige tak for at der er givet udtryk for.

Vi har også set, at man nu vil sørge for, at der ikke skal tages skat af pensionister. Hvis der findes intelligensvæsener på månen, der igennem sindrige apparaturer kan følge vor færd her på jorden og er i stand til at se, at vi først af én kasse uddeler beløb til folk, der trænger til det og har krav på det, for derefter af samme kasse at tage kæmpebeløb til lønninger til mennesker, der skal sidde og nusse med papir og skrive op, hvor meget man skal tage tilbage af det, man i forvejen har udbetalt til de andre, ville de få mavepine af grin eller, hvis de er menneskeligt